

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 770/2016-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 27. októbra 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], zastúpených Advokátskou kanceláriou JUDr. CIMRÁK s. r. o., Štefánikova 7, Nitra, konajúcou prostredníctvom advokáta JUDr. Miloša Cimráka, vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, Krajskej prokuratúry v Nitre, Okresnej prokuratúry Nitra a Okresného riaditeľstva Policajného zboru Nitra vo veci vedenej pod ČVS: ORP-1191/OEK-NR-11-Ur a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. decembra 2015 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len

„sťažovateľ 1“), a [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ 2“, spolu len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“), Krajskej prokuratúry v Nitre (ďalej len „krajská prokuratúra“), Okresnej prokuratúry Nitra (ďalej len „okresná prokuratúra“) a Okresného riaditeľstva Policajného zboru Nitra (ďalej len „polícia“) vo veci vedenej pod ČVS: ORP-1191/OEK-NR-11-Ur (ďalej aj „namietané trestné konanie“).

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovatelia podali 22. júna 2011 trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu nevyplatenia mzdy a odstupného podľa § 214 Trestného zákona. V nadväznosti nato bolo uznesením vyšetrovateľa polície ČVS: ORP-1191/OEK-NR-11-Ur z 18. augusta 2011 začaté trestné stíhanie vo veci trestného činu nevyplatenia mzdy a odstupného podľa § 214 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona. Sťažovateľ 1 bol vo veci vypočutý 11. októbra 2011. Následne sťažovatelia podali v roku 2012 podnet na preskúmanie postupu polície, ktorý bol vybavený prípisom okresnej prokuratúry sp. zn. 2 Pv 530/2011 z 2. apríla 2012. V nadväznosti na to sa sťažovatelia následným podnetom domáhali, aby nadriadená prokuratúra preskúmala postup okresnej prokuratúry v ich veci. Na podnet sťažovateľov reagovala krajská prokuratúra prípisom sp. zn. 1 Kpt 583/12 z 27. septembra 2012, v ktorom im oznámila, že nezistila v postupe okresnej prokuratúry nedostatky a ani zavinené prieťahy.

Vyšetrovateľ polície uznesením ČVS: ORP-1191/OEK-NR-11-Ur z 15. mája 2013 prerušil trestné stíhanie v predmetnej trestnej veci. Označené uznesenie o prerušení trestného stíhania napadli sťažovatelia sťažnosťou, o ktorej rozhodla okresná prokuratúra uznesením sp. zn. 2 Pv 530/2011 zo 14. novembra 2013 tak, že napadnuté uznesenie polície o prerušení trestného stíhania zrušila.

Dňa 19. mája 2015 bol v predmetnej trestnej veci vypočutý sťažovateľ 2. Dňa 18. augusta 2015 sťažovatelia podali opakovaný podnet, ktorým sa domáhali preskúmania postupu krajskej prokuratúry vo veci vedenej pod sp. zn. 1 Kpt 583/12, ako aj preskúmania jej prípisu z 27. septembra 2012. Na opakovaný podnet sťažovateľov reagovala generálna prokuratúra prípisom sp. zn. IV/3 Gpt 427/15/1000 z 5. októbra 2015, v ktorom sa uvádza:

„O Vašom predchádzajúcom podnete podobného znenia rozhodol prokurátor Krajskej prokuratúry Nitra s tým záverom, že ho pod sp. zn. 1 Kpt 583/12-6 z 27. 9. 2012, ako nedôvodný odložil.

V tomto Vašom novšom podnete neuvádzate žiadne nové skutočnosti oproti tým, o ktorých už na prokuratúre bolo rozhodnuté.

Na dôvody obsiahnuté v odpovedi prokurátora Krajskej prokuratúry z 27. 9. 2012 poukazujem a plne si ich osvojujem.

Na doplnenie uvádzam, že prokurátor Krajskej prokuratúry Nitra na základe Vášho podnetu z 03. 09. 2012 preskúmaval postup dozorového prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra vo veci pod sp. zn. 2 Pv 530/11 a vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva policajného zboru v Nitre vo veci pod ČVS: ORP-1191/OEK-NR-11-Ur za obdobie od začatia trestného stíhania t. j. od 18. 08. 2011, do dňa podania Vášho podnetu t. j. do 03. 09. 2012. Z obsahu dozorového spisu prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra vo veci pod sp. zn. 2 Pv 530/11 vyplýva, že tento v uvedenom období náležitým spôsobom využil svoje oprávnenia k zabezpečeniu skončenia vyšetrovania. Rovnako postupoval aj vyšetrovateľ. Skutočnosť, že sa v zákonom stanovených lehotách vyšetrovanie nepodarilo skončiť nemožno dávať za vinu príslušným orgánom činným v trestnom konaní, ale objektívnym príčinám, ktoré pri vybavovaní predmetnej veci vznikli. Podstatné je, že vyšetrovateľ aj prokurátor vo veci konali v rámci možností stanovených Trestným poriadkom, za ktorého obsah a možnosti ním stanovené nenesie zodpovednosť ani prokuratúra a ani vyšetrovateľ.

Aj v ďalšom období, vo vzťahu ku ktorému Váš opakovaný podnet nesmeruje, som nezistil žiadne prieťahy v konaní na strane dozorujúceho prokurátora v tom, ktorom období, ale ani na strane vyšetrovateľa.

Po vydaní uznesenia o vznesení obvinenia z 30. 07. 2015 je k veci príslušný zaujať stanovisko vec dozorujúci prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra.

V predmetnej veci ste ako obhajca podali jednu žiadosť o preskúmanie postupu vyšetrovateľa 06. 03. 2012, ktorá bola vybavená prokurátorkou Okresnej prokuratúry Nitra 02. 04. 2012. Následne ste podali podnet 03. 09. 2012, ktorým ste žiadali nadriadenú krajskú prokuratúru o preskúmanie postupu podriadenej prokuratúry pri vybavovaní Vašej žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa, na ktorý Vám bola zaslaná odpoveď 27. 09. 2012. Teraz, s odstupom skoro troch rokov opakovaným podnetom z 18. 08. 2015, žiadate preskúmať postup prokurátora Krajskej prokuratúry Nitra z 27. 09. 2012. V predmetnej veci ste podali v zastúpení klientov 20. 5. 2013 ešte sťažnosť podanú proti uzneseniu vyšetrovateľa z 15. 05. 2013, ktorým prerušil trestné stíhanie v predmetnej veci, ktorej Vám bolo vyhovené a došlo k zrušeniu uvedeného rozhodnutia vyšetrovateľa a vydaniu pokynu na ďalší postup, od kedy vyšetrovanie v predmetnej veci výrazným spôsobom pokročilo práve náležitým využitím oprávnení dozorujúceho prokurátora.

Preto som odložil aj tento Váš opakovaný podnet.“

Z označeného prípisu generálnej prokuratúry vyplýva, že v trestnej veci sťažovateľov bola konkrétna osoba obvinená až uznesením polície z 30. júla 2015.

Sťažovatelia v odôvodnení sťažnosti poukazujú na neprimerane dlhé vyšetrovanie políciou v období od podania trestného oznámenia (opakované pokusy o výsluch podozrivého [REDACTED] do roku 2013, kedy bolo políciou rozhodnuté o prerušení trestného stíhania, pričom išlo o nesprávne rozhodnutie, ako to potvrdila aj okresná prokuratúra v zrušujúcom uznesení zo 14. novembra 2013.

Vo vzťahu k prokuratúram (okresnej, krajskej a generálnej) sťažovatelia namietajú, že ich žiadosť o preskúmanie postupu policajta zo 6. marca 2012 bola nesprávne vyhodnotená dozorujúcou prokurátorkou ako nedôvodná, hoci v ten istý deň dala vyšetrovateľovi pokyn z 2. apríla 2012, v ktorom mu prikázala vyšetriť práve tie skutočnosti, na ktoré poukazovali sťažovatelia vo svojej žiadosti. V tejto súvislosti sťažovatelia ďalej uvádzajú:

„Napriek tomu, že v pokyne prokurátorky bola uložená lehota na zabezpečenie podkladov do 02. 05. 2012, nesplnenie týchto pokynov zostalo zo strany prokurátorky bez

povšimnutia. Ako sme už uviedli, pri nahliadnutí do spisu vykonané právny zástupcom sťažovateľov dňa 03. 09. 2012 tieto pokyny splnené neboli.

Za pasivitu dozorujúceho prokurátora považujeme taktiež skutočnosť, že za celú dobu prípravného konania neboli vydané pokyny na zabezpečenie dôkazov potrebných pri podozrení spáchania trestného činu § 214 trestného zákona ako napr. bankové výpisy z účtu spoločnosti [REDAKOVANÉ] dôkazy z Daňového úradu Nitra, keďže vyšetrovateľ si ich po dobu 18 mesiacov od kompetentných osôb nevyžiadala.

Prieťahy v konaní Krajskej prokuratúry Nitra ako aj Generálnej prokuratúry SR vidíme v postupe a to vybavení sťažovateľových žiadostí o preskúmanie zákonnosti postupu prokurátora, ktorí v postupe podriadenej prokuratúry nezistili nedostatky a ani zavinené prieťahy a preto v súvislosti s nami podanými podnetmi žiadne opatrenia neprijali.“

Na základe skutočností uvedených v sťažnosti sťažovateľa žiadajú, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Krajská prokuratúra v Nitre, Okresná prokuratúra Nitra a Odbor kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Nitra v konaní vedenom so súvisiacou sp. zn. ČVS: ORP-1191/OEK-NR-11-Ur porušili základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ]... a sťažovateľa [REDAKOVANÉ]..., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-1191/OEK-NR-11-Ur sa prikazuje, aby vo veci konal bez zbytočných prieťahov.

3. Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ]... a sťažovateľovi [REDAKOVANÉ]... sa priznáva finančné zadosťučinenie spolu vo výške 15.000,- Eur (slovom: pätnásťtisíc Eur), ktoré sú Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Krajská prokuratúra v Nitre, Okresná prokuratúra Nitra a Odbor kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Nitra povinné spoločne a nerozdielne uhradiť, a to všetko do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. *Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Krajská prokuratúra v Nitre, Okresná prokuratúra Nitra a Odbor kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Nitra sú povinné spoločne a nerozdielne uhradiť trovy právneho zastúpenia sťažovateľa [REDAKOVANÉ]... a sťažovateľa [REDAKOVANÉ]... v sume 375,88,- Eur na účet advokáta JUDr. Miloša Cimráka... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.*“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, nepripustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby jeho vec bola prerokovaná verejne, bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť iba v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Účelom, podstatou a zmyslom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (resp. čl. 38 ods. 2 listiny) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci. Neodmysliteľnou požiadavkou poskytnutia ochrany uvedených práv je, aby išlo

o ochranu vo veci (resp. záležitosti) účastníka konania. Ústavný súd v tejto súvislosti zároveň zdôrazňuje, že poskytnutie ochrany základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru prichádza do úvahy len vtedy, ak ide o takú vec (záležitosť) účastníka konania pred súdom alebo iným orgánom právnej ochrany, ktorej prejednanie a rozhodnutie zodpovedá účelu procesného poriadku, ktorý sa v danom prípade uplatňuje.

Poškodený si náhradu škody spôsobenú trestným činom môže uplatniť buď v rámci trestného konania, alebo (civilného) občianskoprávneho konania. Nemôže však dôjsť k situácii, že si poškodený bude uplatňovať náhradu škody paralelne v trestnom konaní, ako aj v občianskoprávnom konaní, t. j. ak si poškodený uplatní svoj nárok na náhradu škody v trestnom konaní, tak to zároveň vytvára prekážku na to, aby si túto náhradu škody paralelne uplatnil aj v občianskoprávnom konaní. Podľa relevantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) je rozhodovanie o nároku na náhradu škody v rámci trestného konania vo vzťahu k poškodenému zahrnuté pod ochranu vyplývajúcu z čl. 6 ods. 1 dohovoru. Skutočnosť, že v niektorých prípadoch sú trestné súdy príslušné rozhodovať podľa povahy veci, či poškodená osoba má byť účastníkom, resp. stranou trestného konania, alebo skutočnosť, že disponujú oprávnením odkázať, aby si osoba domáhajúca sa náhrady škody uplatnila svoj nárok v (civilnom) občianskoprávnom konaní (k tomu dochádza najmä vtedy, keď nie sú dostatočné dôkazy na ustanovenie takéhoto nároku v trestnom konaní, pozn.), nemôže mať vplyv na tento stav. Pokiaľ nebude vydané rozhodnutie, ktorým by boli poškodené osoby odkázané na (civilné) občianskoprávne konanie, tak osoby uplatňujúce si nárok na náhradu škody v trestnom konaní majú nárok profitovať zo záruk vyplývajúcich z čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože takéto konania sú rozhodujúce pre určenie ich „občianskych práv“ (rozhodnutie ESLP vo veci Krumpel a Krumpelová v. Slovensko z 5. 7. 2005, bod 40). Tento záver ESLP možno podľa názoru ústavného súdu primerane vzťahovať aj na poskytnutie ochrany poškodeným osobám podľa záruk vyvoditeľných z čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny.

Z uvedeného vyplýva, že domáhanie sa ochrany práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a súčasne aj základného práva na

prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (resp. čl. 38 ods. 2 listiny) poškodenou osobou v rámci trestného konania je podmienené tým, aby si táto osoba uplatnila nárok na náhradu škody v trestnom konaní, ktoré je možné za určitých podmienok považovať za konanie vo veci poškodeného (jeho záležitosti).

Podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola trestným činom spôsobená, je oprávnený tiež navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu. Z doterajšej judikatúry všeobecných súdov, ako aj zo znenia § 46 ods. 3 Trestného poriadku vyplýva, že jednou zo základných podmienok na vyslovenie povinnosti nahradiť škodu je, aby si poškodený svoj nárok uplatnil voči určitej (konkrétnej) osobe – obvinenému, resp. obžalovanému. Z uvedeného vyplýva, že vo veci poškodeného sa konanie začína uplatnením si nároku na náhradu škody voči určitej osobe, ktorej určitosť je vyjadrená najskôr vznesením obvinenia (m. m. I. ÚS 333/09).

Zo sťažnosti, ale ani z jej príloh nemožno zistiť, či si sťažovatelia v predmetnom trestnom konaní uplatnili aj nárok na náhradu škody. Ústavný súd v tejto súvislosti poznamenáva, že z ich trestného oznámenia z 22. júna 2011 táto skutočnosť nevyplýva. Na základe uvedeného možno konštatovať, že v prípade ak si sťažovatelia ako poškodení nárok na náhradu škody v trestnom konaní neuplatnili, tak sa na nich v žiadnom prípade nemôže vzťahovať ochrana vyplývajúca z čl. 6 ods. 1 dohovoru, resp. z čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny.

Ak si sťažovatelia nárok na náhradu škody v trestnom konaní uplatnili, tak síce majú právo namietat' porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, avšak až od okamihu, kedy bolo v predmetnej trestnej veci vznesené obvinenie konkrétnej osobe, t. j. od 30. júla 2015.

Z obsahu sťažnosti zjavne vyplýva, že sťažovatelia nenamietajú nečinnosť, resp. neefektívnu činnosť orgánov činných v trestnom konaní v období po vznesení obvinenia

konkrétnej osobe v predmetnej trestnej veci (po 30. júli 2015), keďže ich celá sťažnostná argumentácia sa sústreďuje na obdobie od podania trestného oznámenia (22. jún 2011) do roku 2013 (sťažovatelia v sťažnosti ani neuvádzajú skutočnosť, že v ich trestnej veci bolo až v roku 2015 vznesené obvinenie konkrétnej osobe, pozn.). Uvedené skutočnosti zakladajú dôvod na odmietnutie časti sťažnosti smerujúcej proti postupu polície, okresnej prokuratúry a krajskej prokuratúry ako zjavne neopodstatnenej, keďže sťažnostná argumentácia smeruje do obdobia, v ktorom sťažovatelia nepožívali ochranu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ani práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd v nadväznosti na už uvedené ďalej poznamenáva, že aj v opakovanom podnete podanom 18. augusta 2015 adresovanom generálnej prokuratúre sťažovatelia namietali nečinnosť orgánov činných v trestnom konaní len v období zjavne predchádzajúcim vzneseniu obvinenia, v konkrétnostiach sa domáhali okrem iného prešetrenia postupu krajskej prokuratúry pri vybavovaní ich predchádzajúceho podnetu, pričom opakovaný podnet podali po takmer troch rokoch od podania predchádzajúceho svojho podnetu (v roku 2015). Táto skutočnosť zakladá dôvod na odmietnutie sťažnosti v časti týkajúcej sa postupu krajskej prokuratúry aj z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

V súvislosti s oneskorenosťou podania sťažnosti vo vzťahu k postupu krajskej prokuratúry ústavný súd pripomína, že jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Časť sťažnosti smerujúca proti postupu generálnej prokuratúry vo veci vedenej pod sp. zn. IV/3 Gpt 427/15/1000 súvisiacemu s vybavovaním opakovaného podnetu

sťažovateľov je už *prima facie* zjavne neopodstatnená. Generálna prokuratúra totiž reagovala na opakovaný podnet sťažovateľov prípisom z 5. októbra 2015, t. j. vec vybavila v období kratšom ako dva mesiace, čo vylučuje, aby ústavný súd vyhodnotil postup generálnej prokuratúry ako postup porušujúci základné právo sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, resp. právo vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol sťažnosť sťažovateľov ako zjavne neopodstatnenú a v časti aj z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Po odmietnutí sťažnosti ako celku bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. októbra 2016